

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Maximi & Olympiadus, qui paßi sunt in Perside ciuitate
Corduena, vt docet Baronius, in not. Martyr. Rom.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

MARTYRIVM SS. MAXIMI & OLYPIADIS, qui passi sunt in Perside ciuitate Corduana, vt docet Baronius, in not. Martyr. Rom.

15. Aprilis.

Maximus & Olympiades Decio oblati.

Verè diuitiè Christus.

Cæduntur plumbatis.

Traduntur Vitellio Amisio.

Canes corpora defunctorum custodiunt.

QVO tempore Christiana pietas in Persia aduersus Decij tyrannidem iniquitate premebat, Olympiades & Maximus, cum generis nobilitate tum pietate admodum insignes, Decio Imperatori in ciuitate Corduana oblati sunt. Qui cum incredibili tunc temporis in Christianum nomē furore incandescens iussit eos, præterita vscitata iudicij ratione, fustibus cædi. Cumque in tormentis sine vlla dolenti significatione inuicti persisterent, Decius iracundius inflammatus: Pandite, inquit, nos facultates vestras. Cui protinùs Olympiades quidem libenter id faciemus: nostræ enim facultates & aurum & gemmæ Christus est. Ad hanc igitur accedito, & veris diuitijs abundabis. Terras enim & perituras facultates ignoramus: corpora verò hæc olida tibi lanianda tradimus: animas certè prohibere non poteris, quò minus ad suum creatorem abeant. Decius hæc audientes multò vehementiùs fustibus & plumbatis eos iussit. At martyres magis cõfortati exclamabant. Fac quod facis, & noli cessare, munda quæ sordidū est. Decius tanta verborū contumelia putabat, lacessitus, tradidit eos Vitellio Amisio vicario excarnificandos, qui furore plenus, eorum capita securibus tundi, donec sceleris ne impollutum Deo spiritum traderent. Deinde sacra corpora canibus deuoranda reliquit: canes pio obsequio, Vitellij impietatem damnantibus, custodes corporum se præbuerunt: adeo lugubri etiam mugitu mortem eorum deplorant.

rent. Itaque post dies quinque Christiani quidam nobiles qui Abdon & Sennes, cognati fuisse perhibentur, ea collegerunt, collectaque honorifice in domo sua sepelierunt, duodecimo Kalend. Aprilis.

VITA S. PATERNI EPISCOPI ABRICENSIS. ex ea qua est optima fide apud Surium.

Numeratur quartus Abricensis Sedis Episcopus. Interfuit autem secundo (primo quidem, ordine inuerso, nuncupato) Concilio Parisiensi, sub S. Germano Ecclesie Parisiensis glorioso Antistite celebrato, Anno instauratae salutis 559. temporibus Childeberti Regis Francorum.

C. Baron: in not. Mart. Ro: tomo 7. Annal:

Beatissimus Paternus apud Pictaunos, Aquitaniae oppido, parentibus, & generis nobilitate & publica administratione conspicuis ortus, natalium splendorem, vitae & morum claritate vicit. Iulica matre, iam ab annis duobus vidua, illum honestissime educante.

16. Aprilis. Patria & parentes eius.

In ipsa verè tenera ætate, cælesti inspiratione permotus, religiosæ vitæ frenos sibi spontè iniecit, in monasterio Enixionensi, Dominicæ seruitutis iugo & habitu monastico suscepto. Vbi sanè non obscura de se indicia dedit, idoneum se fore, cui diuina agente prouidentia pontificatus functio, & plurimarum rerum administratio quandoque demandaretur.

Monasticam vitam complectitur.

In ipsa adolescentia, ad sublimiora sanctæ vitæ studia aspirans, cum non fideret sibi ipsi propter ætatis teneritudinem, cum Scubilione eiusdem loci monacho, pro Christi amore relictis parentibus, in pago Constantino constituit peregrinus degere. Itaque nihil præter Psalterium

